

Triduo ante Pascha

ad sextam

VŠEOBECNÉ POKYNY

Během velikonočního tridua se bratři mohou modlit běžné oficium podle Římského breviáře, nebo na celé triduum (tj. od Zeleného čtvrtka ráno až po nešpory Bílé soboty včetně) přejít na upravený dominikánský ritus. Rozsah officia se řídí platným kanonickým právem, tj. bratři jsou v obou případech vázáni modlit se pouze jednu malou hóru.

Následující rubriky se uplatňují po celé triduum:

- ◆ *Slavení officia předsedá představený a pravý chór je první, i když na něj nepřípadá jejich týden.*
- ◆ *Před oficiem ani po oficiu se neříkají žádné modlitby, bratři se potichu modlí;*
- ◆ *Začátek: na znamení představeného se všichni otočí čelem k oltáři a znamenají se křížem, nic přitom neříkají. Poté se chóry otočí čelem k sobě a kantor začne antifonu prvního žalmu;*
- ◆ *Před antifonou prvního žalmu si bratři nasadí kapuce. Sundají si je až na antifonu k Benedictus/Magnificat resp. závěrečnou modlitbu. Dále si kapuci sundávají lektoři na čtení a kantorů na inchoace a responsoria;*
- ◆ *Při psalmodii chóry střídavě stojí a sedí jako obvykle;*
- ◆ *Na konci žalmů ani v responsoriích se neříká Sláva Otci;*
- ◆ *Při malých hórách a kompletáři se psalmodie recituje či zpívá polohlasem, to jest jen tak hlasitě, aby bylo v druhém chóru rozumět;*
- ◆ *Vynechává se invitorium, hymny a krátká čtení včetně responsorií;*
- ◆ *Po čteních v matutinu ihned navazuje responsorium;*
- ◆ *Modlitbu Otče náš se bratři modlí potichu (pokud je předepsána);*
- ◆ *Při oracích se neříká výzva Modleme se, vynechává se konkluze, neodpovídá se Amen;*
- ◆ *Vynechává se požehnání, neříká se Jděte v pokoji ani Dobrořečme Pánu;*
- ◆ *Neříká se De profundis, není průvod se Salve.*

Úpravy temných hodiněk oproti Officiu Hebdomadae Sanctae (ed. Fernández 1965), provedené ad experimentum:

- ◆ *počet žalmů v ranních chválách snížen na tři,*
- ◆ *zkrácena psalmodie,*
- ◆ *nabídka variantních cyklů čtení.*

AD SEXTAM

Na znamení představeného se bratři otočí čelem ke svatostánku či kříži a znamenají se křížem, nic přitom neříkají. Poté se oba chóry otočí čelem k sobě, bratři si zahalí hlavy kapucemi a kantor začne antifonu, která se zpívá na stejný nápěv jako psalmodie.

Ant.

mortem autem crucis. Ps. VIII G

✠. Kristus se || pro nás stal poslušným až **k smrti**, | a to **k smrti na kříži**.

Žalmy na sebe navazují bez inicia a recitují či zpívají se polohlasem.

Psalmus 118,81-128

I

Defécit in salutáre tuum ánima
mea: * et in verbum tuum *super-*
sperávi.

Defecérunt óculi mei in eló-
quium **tuum**, * dicétes: Quan-
do **consoláberis** me?

Quia factus sum sicut uter in
pruína: * iustificatiónes tuas non
sum oblítus.

Quot sunt dies servi **tui**? * quan-
do fácies de persequéntibus *me*
iudícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatió-
nes: * sed non *ut lex tua*.

Omnia mandáta tua **véritas**: *
iníque persecúti sunt *me*, **ádiuva**
me.

Po tvé pomoci prahne má **duše**; *
důvěru mám a **doufám** v tvé **slovo**.

Po tvém výroku dychtí mé **oči**: *
kdy mi dáš svoji **útěchu**, **Pane**?
Jsem už jak měch, co byl vysušen
kouřem, * předpisů tvých však *ne-*
zapomínám.

Kolik dnů tvému sluhovi **zbý-**
vá? * Kdy budeš soudit mé *utla-*
čitele?

Úkladně jámy kopou mi **zpupní**, *
ti, co se neřídí **zákony tvými**.

Příkazy tvé jsou pravda **sama**: *
oni mě stíhají lží, *proto pomoz!*
Málem mě na zemi **zahubili**, * já
však se držím tvých **příkázání**.

Paulo minus consummaverunt me in **terra**: * ego autem non dereliqui **mandata tua**.

Secundum misericordiam tuam vivifica **me**: * et custodiam testimonía **oris tui**.

In ætérnum, **Dómine**, * verbum tuum **pérmanet in caelo**.

In generatióem et generatióem veritas **tua**: * fundásti **terram, et pérmanet**.

Ordinátione tua persevérat **dies**: * quóniam ómnia **sérviunt tibi**.

Nisi quod lex tua meditatio mea **est**: * tunc forte periíssem in **humilitate mea**.

In ætérnum non oblivíscar iustificatióes **tuas**: * quia in ipsis **vivificásti me**.

Tuus sum ego, salvum me **fac**: * quóniam iustificatióes tuas **exquisívi**.

Me expectaverunt peccatóres ut pérderent **me**: * testimonía tua **intelléxi**.

Omnis consummationis vidi **finem**: * latum mandátum **tuum nimis**.

Omittitur Gloria Patri.

Podle své milosti ponech mi **život**, * svědectví úst tvých **zachováám věrně**.

Na věky stálé je, Pane, tvé **slovo**, * na nebi **zůstává, nezměnitelné**.

Od rodu k rodu tvoje **věrnost**, * zemi jsi založil a **ona trvá**.

Podle tvé vůle ještě dnes **trvá**: * neboť vše stvořené **tobě slouží**.

Kdyby mi radostí nebyl tvůj **zákon**, * ve své bídě bych **dávno byl zašel**.

Nikdy tvých příkazů **nezapomenu**, * neboť v nich jsi mi **daroval život**.

Já jsem tvůj a proto mě **zachraň**, * neboť mám v mysli tvá **ustanovení**.

Číhají bezbožní, zhubit mě **chtějí**, * já však jsem dbalý tvých **příkázání**.

Poznal jsem meze všech **dokonalostí**, * pouze tvé soudy jsou **neomezené**.

Neříká se Sláva Otci.

II

Quómodo diléxi legem tuam, **Dó**-
mine? * tota die meditatio **mea** est.

Super inimicos meos prudéntem
me fecisti mandáto **tu**o: * quia in
ætérum **mihi** est.

Super omnes docéntes me intel-
léxi: * quia testimónia tua meditatio
mea est.

Super senes intelléxi: * quia
mandáta tua *quæsi*vi.

Ab omni via mala prohibui pedes
meos: * ut custódiam *verba* **tu**a.

A iudíciis tuis non declinávi: *
quia tu legem posuísti **mihi**.

Quam dúlcia fáucibus meis elóquia
tua, * super mel *ori* **meo**!

A mandátis tuis intelléxi: * prop-
tèrea odívi omnem viam *iniqui*-
tátis.

Lucérna pédibus meis verbum
tuum, * et lumen *sémitis* **meis**.

Iurávi, et **státui** * custodíre iu-
dícia *iustitiæ* **tuæ**.

Humiliátus sum usquequáque,
Dómine: * vivífica me secúndum
verbum **tu**um.

Voluntária oris mei beneplácita
fac, **Dó**mine: * et iudícia *tua*
doce me.

Ánima mea in mánibus meis **sem**-
per: * et legem tuam non *sum*
oblítus.

Ach, jak tvůj zákon miluji **vrouc**-
ně! * Po celý den já *přemítám* o něm.

Moudřejším než jsou mí nepřá-
telé, * činí mě vůle tvá, *stále je*
se mnou.

Rozumem předčím své učitele, *
protože o tvých *výrocích* **hloubám**.

Rozvážnosti mám víc nežli **star**-
ci, * neboť plním tvá *příkázání*.

Od špatných cest já zdržuji **nohy**, *
abych tvé slovo vždy *zachovával*.

Neuhýbám před tvými **soudy**, *
protože tys mi dal *poučení*.

Jak mi tvé příkazy na patře **slád**-
nou, * víc nežli med mi *chutnají*
v ústech!

Zmoudřel jsem tvými rozhod-
nutími, * odpor mám ke každé
nepravé cestě.

Mým krokům svítlnou je tvé **slo**-
vo, * ono mi cestu *osvětluje*.

Dal jsem přísahu, také ji **pl**-
ním, * dbát všech tvých správných
rozhodnutí.

Těžce svou bídou jsem sužován,
Pane, * dle svého slova mi *zachovej*
život!

Sliby mých úst, Pane, laskavě
přijmi, * pouč mě o svých *roz*-
hodnutích.

Stále můj život je ohrožen **zkázou**, *
já na tvůj zákon však *nezapomínám*.

Posuérunt peccatóres láqueum
mihi: * et de mandátis tuis *non*
errávi.

Hereditáte acquisívi testimónia tua
in **æ**térnum: * quia exsultátio *cordis*
mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas
iustificatiónes tuas in **æ**térnum, *
propter *retributió*nem.

Omittitur Gloria Patri.

Iníquos ódio **há**bui: * et legem tuam
diléxi.

Adiútor et suscéptor meus es
tu: * et in verbum tuum *super-*
sperávi.

Declináte a me, **malí**gni: * et
scrutábor mandáta *Dei mei*.

Súscipe me secúndum elóquium
tuum, et **v**ivam: * et non con-
fúndas me ab *expectatió*ne **mea**.

Ádiuva me, et salvus **er**o: * et medi-
tábor in iustificatió**n**ibus *tuis sem-*
per.

Sprevísti omnes discedé**n**tes a
iudíciis **tuis**: * quia iniústa cogi-
tátio *eórum*.

Prævaricántes reputávi omnes pec-
catóres **terræ**: * ídeo *diléxi* testimó-
nia tua.

Confíge timóre tuo carnes
meas: * a iudíciis enim *tuis tí-*
mui.

Ať na mne bezbožní nástrahy
líčí, * z cesty tvých příkazů *ne-*
zabloudím.

Svědectví tvá jsou mým dědictvím
provždy, * neboť jsou radostí *mého*
srdce.

Srdce jsem přiměl tvé zásady **pl-**
nit, * v tom je odměna na *věčné*
časy.

Neříká se Sláva Otcí.

III

Odpor mám k lidem vrtkavé **mys-**
li, * zato však v lásce *mám tvůj zá-*
kon.

Ty jsi má ochrana, ty jsi mi **ští-**
tem, * s důvěrou spoléhám *na*
tvé slovo.

Odstupte ode mne, zlovol**ní**ci, * za-
chovám příkazy *svého Boha*!

Stůj při mně dle svého slibu, ať
žiji, * nedopusť, abych se v na-
ději zklamal!

Dej mi svou pomoc a zachráně**n**
budu, * rád se chci držet tvých *při-*
kázání.

Zavrhněš ty, kdo tvé vůli se **pří-**
čí, * neboť jsou ve svém smýšlení
lživí.

Všichni, kdo hřeší, jsou pro tebe
struskou, * proto tvé předpisy *já*
mám v lásce.

Bázní před tebou trne mé **tě**lo, *
v úctě se chvěji před *tvými sou-*
dy.

Feci iudícium et iustítiam: * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum: * non calumniéntur me **superbi**.

Óculi mei defecérunt in salutáre tuum: * et in elóquium iustítiae tuæ.

Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam: * et iustificatiónes tuas **doce** me.

Servus tuus sum **ego**: * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi, **Dómine**: * dissipavérunt *legem tuam*.

Ídeo diléxi mandáta tua, * super aurum *et topázion*.

Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar: * omnem viam iníquam **ódio hábui**.

Omittitur Gloria Patri.

✠. *Christus factus est || pro nobis obédiens usque ad mortem, | mortem autem crucis.*

Konám jen právo a spravedlnost, * nenech mě na pospas **utlačitelům!**

Zaruč se za svého služebníka, * aby mě pyšní **neutiskli!**

Po tvé pomoci dychtí mé **oči**, * po tvém příslibu **spravedlivém**.

Milostiv buď svému služebníku, * pouč mě ve svých **ustanoveních**.

Jsem tvůj služebník, proto mě **osvět**, * abych tvé výroky **pochoпил správně**.

Nastala chvíle k zásahu **Páně**: * neboť tvůj zákon **porušili!**

Nade vše v lásce mám příkazy **tvoje**, * nad zlatou rudu i nad **zlato ryzí**.

Vedu si podle tvých **nařízení**, * nepravé cesty **nenávidím**.

Neříká se Sláva Otci.

✠. *Kristus se || pro nás stal poslušným až k smrti, | a to k smrti na kříži.*

Oratio

Poté ihned navazuje modlitba, bez výzvy Modleme se, bez konkluze a bez odpovědi Amen. Zpívá se obvyklým nápěvem orace.

Bratři si sundají kapuce a dělají hlubokou úklonu.

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam † pro qua Dóminus noster Iesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium ° et crucis subíre torméntum. †

Shlédni, prosíme, Bože, na tuto svou **rodinu**, † pro niž se náš Pán Ježíš Kristus neváhal vydat do **rukou hříšníků** ° a dát se **ukřižovat**. †

Bratři chvíli setrvávají v modlitbě a poté se v tichosti rozejdou.

Ad usum internum

© Provincia Bohemiæ Ordinis Prædicatorum, Pragæ, 2012

Locuples composuit